

ZOEK DE 10 VERSCHILLEN

ME

Myalgische encefalomyelitis

Door de WHO erkende lichamelijke, neurologische ziekte, bekend sinds 1934. Vanaf 1969 opgenomen in de internationale classificatie van ziekten, tegenwoordig als postvirale hersenaandoening.

Ernstige beperkingen en zeer lage kwaliteit van leven. Kans op hartfalen.

Op basis van tellingen ongeveer 14.000 Nederlandse patiënten.

Hoofdklachten zijn lichamelijke en geestelijke uitputting, slechte nachtrust, spierzwakte, spierpijn, chronische infecties, moeite met informatieverwerking, concentratie en waarneming, hoofdpijn, duizeligheid.

Oorzaak van de klachten zijn ontstekingen in hersenen en ruggenmerg. Die gaan gepaard aan een verstoorde energiehuishouding, een laag bloedvolume, een toename van vrije radicalen, slechte opname, feedback en transport, en fouten in eiwitten.

Ontstaat volgens huidige inzichten als bij een enterovirusinfectie het immuunsysteem door een latent herpesvirus verkeerd reageert. De incubatietijd is doorgaans 4 tot 7 dagen.

Diagnose is goed te stellen door medisch onderzoek naar bekende afwijkingen. Kan samengaan met andere aandoeningen.

Behandeling bestaat uit bestrijding van de infecties, modulatie van het immuunsysteem, en stimulatie van stofwisseling, bloedsomloop en zuurstofopname.

Gedragstherapie met opbouw van activiteiten verergert de klachten.

Volgens Volksgezondheid bestaat ME niet, maar is het een verouderde naam voor CVS.

CVS

Chronisch vermoeidheidssyndroom

Criteria om deelnemers aan wetenschappelijk onderzoek te selecteren, bedacht in 1988. Komt niet voor in de ziekte tabel van de WHO. Vaak verward met de psychische diagnose 'chronische vermoeidheid'.

Zowel lichte als zwaardere gevallen.

Afhankelijk van de gekozen criteria, tot 450.000 Nederlanders.

Hoofdklacht is chronische vermoeidheid. De keuze van andere kenmerken is aan de onderzoeker. Er bestaan allerlei verschillende definities.

Oorzaak van de klachten is per definitie onbekend. Patiënten van wie de klachten wel een bekende oorzaak hebben (zoals ME) dienen te worden uitgesloten. Niet alle onderzoekers houden zich daaraan.

Geen criteria voor hoe het begint. Bij een belangrijk deel van de patiënten zijn de klachten geleidelijk ontstaan.

Verlegenheidsdiagnose. Gesteld als er bij medisch onderzoek niets is gevonden (vooral omdat niet het juiste onderzoek is gedaan).

Behandeling bestaat uitsluitend uit symptoombestrijding.

Gedragstherapie met opbouw van activiteiten geeft meestal geen objectieve verbetering.

Volgens Volksgezondheid gaat het bij CVS om 'onvoldoend verklaarde lichamelijke klachten'.